

המדינה פושטת רגל, אך העסקנים הדתיים סוחטים אותה מצד אחר, המתנחלים מהצד השני

האורח הישראלי עבר את השבוע בחררה גוברת.

התעמולה על הצלחת עיסוקת החכילה מס' 1, ועל התחלת עיסוקת החכילה מס' 2, לא יכלה להסיח את דעתו מסימני המשבר הכלכלי הגובר. האורח חרד לעבודתו ולפרנסתו. מיפעלי-ענק התנדרו. כמה מהם ניצלו רק תורות להורמה מאסיבית של כספים מן הקופה הממשלתית המתרוקנת. דילדול הרווחות של מטבע-החוץ היה ככתובת על הקיר.

אמצעי-סרקס — כגון הגדלת מס-הנסיעות והיטלים דומים — לא יכלו לספק פיתרון. הם היו כתרופות-אספירין מזויפות למחלה, שממשלת ישראל לא היתה מסוגלת לטפל בה. שיחיתות זועקת לשמיים.

כמצב זה התפרסמו כמה ידיעות, שהיו צריכות להקפיץ את האורח ממקומו.

אחת מהן היתה מדהימה ממש בעזות-המצח המתגלה בה. הממשלה החליטה לתת לכל חבר-כנסת דתי 660 מיליון שקל, לשימוש האישי, כדי שיחלק אותם למסדות המוקרבים לו.

פירוש הדבר: לא זה בלבד שמשלם-המיסים החילוני נדרש לממן מוסדות דתיים, מהם רבים אנטי-ציוניים ואנטי-פטריוטיים, שהוא סולד מהם. לא זה בלבד שאין שום פיקוח אמיתי על מוסדות אלה, שאחרים מהם ריקים מתוכן ואינם משמשים אלא כמסווה לצרכים שונים לגמרי, פוליטיים ופרטיים.

ולא זה בלבד שבית-הדין הפשט העליון של המדינה כבר פסל נוהל מושחת זה, ותבע להעניק כספים ממלכתיים רק על פי אמות-מידה אובייקטיביות, שוות לכל, ולא זה בלבד שנטעשה כאן הפלייה ברורה בין ח"כים חילוניים ודתיים, תוך מתן זכויות-יתר מפליגות לח"כ חובשי-כיפה.

אלא שניתן כגון שוחר אישי לעסקנים פוליטיים, שהפכו את הדת קרדום לחפור בו, שרוממות הדת ו/או הקנאות הלאומנית בפיהם, ובניתיים הם חוסמים את קופת-המדינה ועושים את משלם-המיסים בלי רחמים.

גם בימים כתיקונם, נוהל זה היה פסול מעיקרו. בעיתות משבר, שחיתות מחוריה זו זועקת לשמיים.

עזות מצח. כאילו לא די בכך, באה עזות-המצח של המתנחלים והגדישה את הסאה. גם מתנחלים אלה הם ברובם הגדול, חובשי-כיפות, הטוענים בשם הדת.

כמשך שנים חסמו המתנחלים את קופת המדינה והכריחו אותה להוציא סכומי-יתקע על ההתנחלות, בטענה שזו דרושה לביצור ביטחון-המדינה.

שערוריה חדשה הקשורה באתיופים מאיימת על יחסי ישראל — ארצות-הברית

לרמת למדען הגבוש

ליים (כולל גילה, ארמון-הנציב ורמות), ובוודאי שלא למרכז הקליטה בקריית-ארבע. לזה קוראים במינוח של הסוכנות, סידור זמני.

אשר ל"סידור הקבע", כלומר קלי-טה כדור ובתעסוקה, אין לשלוח עולים מאתיופיה לשטחים הכבושים מאז יוני 1967.

ראש מחלקת העליה, חיים אהרון, אינו חולם אסילו למלא אחרי ההוראות האלה. הוא נתון בלחץ עצום של שדולת גוש-אמונים, הנתמכת על-ידי שר החוץ ומ"מ ראש-הממשלה, יצחק שמיר. אהרון קיבל הנחיה מפורשת מראש הרות, לשלוח עולים למרכזי הקליטה בגדה, ואף לדאוג ל"סידורים מוקד-מים" של דיור-קבע במקומות כמו קריית-ארבע, עימנאל או אפרת — כולם בשטחים הכבושים.

שר הקליטה ממילגת העבודה, יעקוב צור, שהוא נץ קיצוני, אבל בנוסח אחדות-העבודה, רואה בשליה רבה את מיבצעיו של חיים אהרון. הוא הוהיר את ראש-הממשלה שימעון פרס ואת דולצ'ין, שנושקפת סכנה למגביות. דברים מפורשים בכיוון זה נאמרו לצור בעת ביקורו האחרון בווינגטון. גם דולצ'ין, שיחסו לגוש-אמונים מסוייג, כלשון המעטה, הביע דאגה עמוקה מפעולות מחלקת-העליה. אהרון עצמו אינו מתרגש מהסערה הריפלומטית והפוליטית-פנימית. גל העליה מאתי יופיה תיעל למחלקתו הקציבים שמי נים, המאפשרים לו להביא אנשים חדשים למחלקה, על טהרת אנשי תנועת החרות. המנכ"ל איש המפרל, יהודה דומיניץ, מנסה להתנגד, אבל אהרון מצל את מעמדו העדין של דומיניץ, אחרי הפירסום האומלל כי ביטאון גוש-אמונים נקודה כדו-לנט רל כל התנגדות של ממש.

לאחרונה החליט אהרון להקי צות 200 דירות לעולי אתיופיה בגדה המערבית. הכספים לדי-רות אלה נאספו בארצות-הברית. הוא האמור גם בסכומי הכסף הגדולים, המוצאים על קליטת עולים אלה במרכזי הקליטה הרבים, הפזורים מעבר לקו הירוק, בסביבות ירושלים, וגם בקריית-ארבע.

מחוגי גוש-אמונים נימסר, שהלחץ על הסוכנות יילך ויגבר. הם רואים בעולי אתיופיה תוספת כוח-עבודה, בתקופה שבה קשה למצוא מועמדים רבים לאייש את ההתנחלויות בשטחים הכבושים. כמו בסיפור המודולף ננקר דה, הם מגלים חוסר אחיות לאומית משוועת. הם מוכנים לסכן את כל המיפעל החברתי הגדול, הממומן בכספי המגביות מארצות-הברית, רק כדי לשרת את האינטרס היחיד המניין אותם: קיום הנוכחות שלהם בשטחים הכבושים. חיים ברעם

זוה שנים רבות קיים כאן מעשה הונאה גלוי: חלק ניכר מהכספים, הנא-ספים בארצות-הברית, מוצא בשטחים הכבושים, חרף איסור מפורש של שילטונות ארצות-הברית. אין ספק ש-שגריר ארצות-הברית בישראל, סמואל וואיס, ואנשיו, מודעים לעובדה זאת, ויש להניח שהם דיווחו על כך פעמים אין ספור לווינגטון.

עד כה לא באה כל תגובה פומבית מהבית הלבן או ממישרד-החוץ האמרי-קאי.

הנחיה מפורשת

משלת ארצות-הברית הע-ניקה לישראל 20 מיליון דולר כדי לקלוט את יהודי אתיופיה, ואיפשרה למגביות הקשורות בסוכנות היהודית לאסוף עוד 100 מיליון דולר, פטורים מ-מס.

בשנועות האחרונים עלה נושא יהדות אתיופיה לכותרות. הצנוורה אינה מאפשרת דיון בעליה, או במיס-פרי עולים, אבל היא מנועה מכל מחיקה של ידיעות העוסקות בקליטה.

המעם הודיעה וושינגטון שי-יש להקפיד במסורש על התנאי שיהודי אתיופיה יקלטו בתחרי-מו הקו הירוק.

דולצ'ין, ופקידים בכירים בסוכנות, הוזהרו שאין לשלוח עולים מאתיופיה אפילו למרכזי-קליטה במיזרח ירושי-

ימים האחרונים מוצף מישרר-הטלקס של הסוכנות היהודית בירושלים במיברקים רחופים מארצות-הברית. רק מיקצתם מסגיר את האמת על ההסתבכות הגדולה של מוסד זה, ושל ההסתרות הציונית, עם ארצות-הברית.

המיברקים החמורים באמת מגיעים באמצעות מישרר-החוץ, בצופן בלישי-כת היר, אריה דולצ'ין, כמעט שאין מסתירים את המבוכה ועוגמת-הנפש, שהמיברקים האלה גורמים לראשי הסוכנות.

האירגונים הציוניים, ועוד יותר מהם האירגונים היהודיים "הלא-ציוניים", העוסקים באיי-סוף כספים למען ישראל, מועי-נים שלשילטונות בווינגטון נשבר ממעשייה-ההונאה, הקשר-רים בקליטתם של עולי-אתיופי-יה בגדה המערבית הכבושה.

בניהולו המגושם, הבלתי-מתחכם של ראש-מחלקת-העליה בסוכנות, איש-חרות חיים אהרון, מאיימת הפר-שה להפוך לתקרית דיפלומטית של ממש, שנוקיה למדינה כולה יהיו אדירים.

סיפור המעשה הוא פשוט. איסוף הכספים בארצות-הברית מופקד בירי-אירגונים השייכים לסוכנות, אבל לא להסדרות הציונית. האמריקאים מת-רים את איסוף הכספים, ואת תיעולם לישראל, ואף מעניקים לתורמים הק-לות ניכרות במיסים.

המעם הודיעה וושינגטון שי-יש להקפיד במסורש על התנאי שיהודי אתיופיה יקלטו בתחרי-מו הקו הירוק.

דולצ'ין, ופקידים בכירים בסוכנות, הוזהרו שאין לשלוח עולים מאתיופיה אפילו למרכזי-קליטה במיזרח ירושי-

המעם הודיעה וושינגטון שי-יש להקפיד במסורש על התנאי שיהודי אתיופיה יקלטו בתחרי-מו הקו הירוק.

דולצ'ין, ופקידים בכירים בסוכנות, הוזהרו שאין לשלוח עולים מאתיופיה אפילו למרכזי-קליטה במיזרח ירושי-

המעם הודיעה וושינגטון שי-יש להקפיד במסורש על התנאי שיהודי אתיופיה יקלטו בתחרי-מו הקו הירוק.

דולצ'ין, ופקידים בכירים בסוכנות, הוזהרו שאין לשלוח עולים מאתיופיה אפילו למרכזי-קליטה במיזרח ירושי-

המעם הודיעה וושינגטון שי-יש להקפיד במסורש על התנאי שיהודי אתיופיה יקלטו בתחרי-מו הקו הירוק.

דולצ'ין, ופקידים בכירים בסוכנות, הוזהרו שאין לשלוח עולים מאתיופיה אפילו למרכזי-קליטה במיזרח ירושי-

המעם הודיעה וושינגטון שי-יש להקפיד במסורש על התנאי שיהודי אתיופיה יקלטו בתחרי-מו הקו הירוק.

דולצ'ין, ופקידים בכירים בסוכנות, הוזהרו שאין לשלוח עולים מאתיופיה אפילו למרכזי-קליטה במיזרח ירושי-

המעם הודיעה וושינגטון שי-יש להקפיד במסורש על התנאי שיהודי אתיופיה יקלטו בתחרי-מו הקו הירוק.

דולצ'ין, ופקידים בכירים בסוכנות, הוזהרו שאין לשלוח עולים מאתיופיה אפילו למרכזי-קליטה במיזרח ירושי-

המעם הודיעה וושינגטון שי-יש להקפיד במסורש על התנאי שיהודי אתיופיה יקלטו בתחרי-מו הקו הירוק.

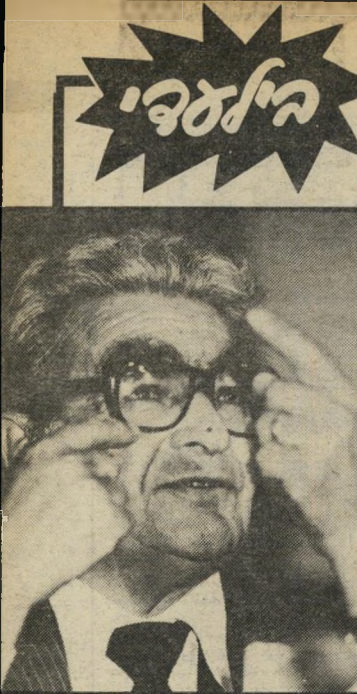
דולצ'ין, ופקידים בכירים בסוכנות, הוזהרו שאין לשלוח עולים מאתיופיה אפילו למרכזי-קליטה במיזרח ירושי-

המעם הודיעה וושינגטון שי-יש להקפיד במסורש על התנאי שיהודי אתיופיה יקלטו בתחרי-מו הקו הירוק.

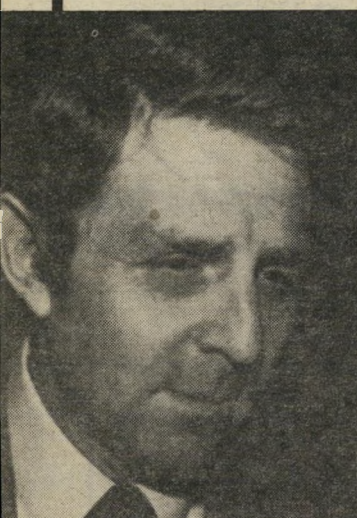
דולצ'ין, ופקידים בכירים בסוכנות, הוזהרו שאין לשלוח עולים מאתיופיה אפילו למרכזי-קליטה במיזרח ירושי-

המעם הודיעה וושינגטון שי-יש להקפיד במסורש על התנאי שיהודי אתיופיה יקלטו בתחרי-מו הקו הירוק.

דולצ'ין, ופקידים בכירים בסוכנות, הוזהרו שאין לשלוח עולים מאתיופיה אפילו למרכזי-קליטה במיזרח ירושי-

יודר דולצ'ין מנהיגי חירות

ראשי מחלקה אהרון החליטו לצפף

שר-קליטה צור על האמריקאים

השבוע התבררה אמת המרה לעיני כל: לא זה בלבד שההתנחלויות אינן תורמות דבר לביטחון המדינה, ולא זה בלבד שהן מהוות עתה מיכשול לשלום הדרוש לכלכלת המדינה, אלא שיש צורך בהוצאות עצומות כדי להגן על ההתנחלויות עצמן. בשעות הגורליות הראשונות של מלחמת יום-הכיפורים היה צה"ל עסוק בהצלתם ובפנינייהם של המתנחלים ברמת-הגולן. בצורה פחות דרמטית הוכח השבוע שוב, שההתנחלות מחריפה את בעיות הביטחון, תחת לפיתרון, כטענתה. טירוף המערכות. בכנישי הגדה היו מיקרים של יודיאבנים, השלכת בקבוקי-תבערה (שגרמה למות קבלר-פועלים יהודי) ואף מיקרה של (המשד בעמוד 8)

הנימוק הביטחוני עמד בראש טענותיהם, ואיפשר להם לשכנע גם אנשים שלא הלכו שולל אחרי חלומות-סרק משיחיים וקנאות דתית-לאומנית. איש אינו יודע מה חלקה של ההתנחלות בהתמוטטות הכלכלית של מדינת-ישראל. המדינה בנתה מעבר לקו הירוק תשתית של מדינה שניה — אוטוטרואות מפוארות, ישובים שנשארו כמעט ריקים, מוסדות-ציבור רבים. חלק גדול של המתנחלים חי על חשבון המדינה, בהסוואה זו או אחרת. אחרים זכו בויליות מפוארות על חשבון משלם-המיסים, ומשתמשים בהן ללינת-לילה בלבד, וכאכסניה למיש-פחותיהם המפונקות, כשהילדים לומדים כתיבות של תריסר ילדים ופחות.

